

ДВІ ПРИТЧІ ПРО ЗАЗДРИСТЬ

www.rozdil.lviv.ua

Заздрість, що говорить і кричить,
звичайно бездіяльна; боятися треба
тієї заздрості, що мовчить (Антуан де
Рівароль)

У лікарні в одній палаті лежали два важкохворих чоловіки. Один лежав під вікном, а ліжко іншого стояло біля дверей.

- Що там видно у вікні? - якось запитав той, що лежав біля дверей.

- О! - похвалювався перший. - Я бачу небо, хмари, подібні до звірів, озеро й ліс удалині...

Щодня той, хто лежав біля вікна, розповідав сусідові про те, що відбувається надворі. Він бачив човна, рибалок зі щедрим уловом, дітей, що бавляться на березі, юних закоханих, що тримаються за руки і не відводять одне від одного блискучих очей.

Поки він спостерігав за всіма цими вельми цікавими подіями за вікном, його сусіда катувала глуха злість. «Це несправедливо, - міркував він. - За які заслуги його покладали біля вікна, а не мене, і чому я мушу дивитися на двері з облупленою фарбою, поки він милується краєвидом з вікна».

Одного разу той, хто лежав біля вікна, сильно закашлявся і почав задихатися. Він намагався дотягнутися до кнопки виклику медсестри, але йому забракло сил. Сусід тільки спостерігав за тим, що відбувається. Він легко міг натиснути на свою кнопку, але не зробив цього.

Невдовзі перший затих і випростався у своїй постелі.

Коли його винесли, сусід попросив медсестру, щоб його самого переклали до вікна.

Медсестра виконала прохання, перестелила постіль і, переконавшись, що хворому зручно, попрямувала до дверей. Раптом її спинив здивований вигук:

- Як так може бути! Це вікно виходить на глуху сіру стіну! А той, хто помер, розповідав мені, що бачив ліс, озеро, хмари, людей... Як же він міг усе це бачити з цього вікна?

Медсестра сумовито усміхнулася.

- Він не міг бачити взагалі; ваш покійний сусід був сліпий.

- Але навіщо?.. Навіщо він розповідав це все мені?

- Він, мабуть, хотів вас трохи підбадьорити; у нього було добре серце...

Якщо на вас зганяють злість, ображають, провокують на конфлікт чи просто завидувати – це вам ніколи не нашкодити! Якщо...

Щоб бути щасливим, потрібно
просто прибрати зі своєї
душі три почуття - жадібність,
зздрість і ревності.

ОТОЖ

Жив-був старий мудрий самурай. У нього була група учнів і він навчав їх мудрості та бойового ремесла. Одного разу під час зайняти до нього зайшов молодий воїн, що прославився своєю нечемністю та жорстокістю.

Його улюбленою тактикою була провокація: він ображав супротивника, той дратуватися, приймав виклик, але в люті робив одну помилку за іншою і програвав бій.

Так сталося і цього разу: воїн вигукнув кілька образ і став наглядати за реакцією самурая. Але той незворушно продовжував вести заняття. Так повторювалось кілька разів. Коли самурай ніяк не відреагував і втретє, роздратований боєць пішов геть. Учні поважно і з цікавістю спостерігали за процесом.

Потім один із них не стримався:

- Вчителю, навіщо ви терпіли його вибрики? Треба було викликати його на бій!

Мудрий самурай відповів:

– Коли вам приносять подарунок і ви не приймаєте його, кому він належить?

– Своему колишньому хазяїну, – відповіли учні.

– Ті ж стосується заздрості, ненависті та образ. Доки ти не приймеш їх, вони належать тому, хто їх приніс.

БАЖАЮ РОБИТИ ПРАВИЛЬНИЙ ВИБІР І БУТИ ЩАСЛИВИМИ!